

מ"ת 3631/10/22 - עאדל עבדאללה (עצור/אסיר בפיקוח) נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בחדרה

מ"ת 3631-10-22 מדינת ישראל נ' עבדאללה (עצור/אסיר בפיקוח) ואח'
תיק חיצוני: 357448/2022

בפני **כבוד השופטת נורית הרצמן אבי-יצחק**
המבקש עאדל עבדאללה (עצור/אסיר בפיקוח)
נגד
המשיבה מדינת ישראל

החלטה

בפניי בקשה לעיון חוזר בהחלטת בית המשפט (כב' השופט י' הלר) מיום 2.11.22 במסגרתה הורה על מעצרו של המבקש בפיקוח אלקטרוני בבית אחותו בישוב באקה אל גרבייה בכפוף לתנאים מגבילים לרבות ערבות עצמית וערבויות צד ג'.

רקע עובדתי

1. נגד המבקש הוגש ביום 3.10.22 כתב אישום המייחס לו שלושה אישומים של גניבות רכב. המבקש הועמד לדין יחד עם אחר נאשם נוסף, חוסאם מראענה (להלן - **נאשם 2**) שהיה שותף עמו לעבירות על פי כתב האישום, בשניים מהאישומים. לפי המיוחס בכתב האישום, בשלושת האישומים הועברו כלי הרכב הגנובים לשטחים. בד בבד עם כתב האישום, הוגשה בקשה למעצר עד תום ההליכים.
2. לאחר שהוסכם על קיומן של ראיות לכאורה ונבחנו המפקחים המוצעים, החליט בית המשפט ביום 2.11.22 כי ניתן להסתפק במעצרו של המבקש בפיקוח אלקטרוני, אף מבלי שיערך תסקיר מעצר בעניינו, וזאת חרף התנגדות המשיבה שעמדה על מעצרו של המבקש מאחורי סורג ובריח. בנימוקיו עמד כב' השופט הלר על כך שנאשם 2 כבר הועבר למעצר באיזוק אלקטרוני, התייחס לבעיות רפואיות מהן סובל המבקש במעצר, וציין התרשמותו החיובית מהמפקחים שהופיעו בפניו עוד ביום 11.10.22. ההחלטה על מעצרו של המבקש בפיקוח"ל הושלמה ביום 6.11.22 לאחר קבלת חוות דעת משלימה ממנהלת האיזוק.
3. מאז הועבר המבקש לאיזוק אלקטרוני, תקופה של פחות מ-4 חודשים, נפתחו לו עשרות חלונות לצורך יציאה לטיפולים רפואיים שונים, לדיונים משפטיים ולצרכים נוספים, כאשר מדובר בבקשות המוגשות בתדירות יומיומית

ולשעות ארוכות בכל פעם (מהטעם של התניידות בתחבורה ציבורית), כך שספק אם לאורך התקופה היה ולו שבוע אחד בו שהה המבקש לאורך כל ימות השבוע במקום מעצרו.

4. עתה עותר המבקש לבטל את מעצרו באיזוק, להמירו בחלופת מעצר בית ולאפשר לו לצאת לעבוד במפעל "שלם פתרונות אריזה בע"מ" כמפעיל מכונה או נהג מלגזה, תחת פיקוחה של גב' מריה גוברקוב המועסקת באותו מקום עבודה.

5. המבקש מנמק את הבקשה בצורך לשוב למעגל העבודה על מנת לפרנס את עצמו ואת אמו התלויה בו ואשר מתגוררת בבית בשכירות, וזאת נוכח העובדה שהתיק קבוע להמשך שמיעת הוכחות ליום 27.3.23 ושמיעתו צפויה לאורך תקופה ממושכת בהתחשב בכך שכתב האישום מונה 34 עדי תביעה מתוכם נשמעו עד כה רק שלושה. עוד טוען המבקש כי בפסיקה נקבע שהדרישה באשר לחלופת זמן ניכר מעת מתן ההחלטה, היא גמישה, ובמידה שמדובר בבקשה מצד מי שמשוחרר לחלופת מעצר לעבוד ולהתפרנס ייטה בית המשפט להיענות לבקשה, ככל שהדבר אינו פוגע באינטרס הציבור ובהליכי המשפט. במקרה זה, לאור עמידתו בתנאי המעצר, נטען כי ניתן לתת אמון במבקש ולאפשר לו לצאת לעבודה.

6. המשיבה מתנגדת בתוקף לבקשה, ראשית מאחר שלא מתקיימת אף אחת מהחלופות שנקבעו בסעיף 52 לחוק המעצרים כתנאי סף לקיום עיון חוזר, דהיינו שינוי נסיבות, גילוי עובדות חדשות או חלופת זמן ניכר מעת מתן ההחלטה המקורית; שנית משום שאין מקום "לשבור קיר" כלומר לשנות את התנאים באופן דרסטי ממעצר באיזוק ליציאה לעבודה, כאשר אין אינדיקציה כי מסוכנותו של המבקש פחתה כך שאין עוד צורך באמצעי האיזוק.

שני הצדדים הפנו להחלטות של ערכאות שונות לתמיכה בעמדותיהם.

דין והכרעה

7. לאחר שבחנתי את טענות הצדדים ועיינתי באסמכתאות אליהן הפנו בטיעוניהם, מצאתי כי דין הבקשה להידחות, מן הטעמים דלהלן.

8. ראשית, עמדת המשיבה לפיה לא מתקיימים תנאי הסף לקיום דיון בבקשה לעיון חוזר - בדין יסודה. המבקש לא הצביע על עובדות חדשות, שינוי נסיבות או חלופת זמן ניכר מאז הוחלט על מעצרו בפיקוח אלקטרוני לפני פחות מ-4 חודשים. טענת המבקש לפיה שמיעת ההוכחות צפויה להסתיים בעוד חודשים רבים אינה מבססת את התנאי של חלופת זמן ניכר, כפי שהבהיר בית המשפט העליון (כב' השופט י' אלרון) בבש"פ 6389/21 **מזרחי נ' מ"י** (4.10.21), פס' 14-12 להחלטה (ההדגשות הוספו):

"...העורר מנסה להיתלות בחלופת הזמן שעבר - גם אם אינו מהווה כשלעצמו "זמן ניכר" - ובמשך הזמן ש"עתידי

לעבור" מיום שבית המשפט יורה על הגשת תסקיר ועד שזה יונח על שולחנו, כדי להצדיק קיומה של אחת החלופות כאמור בסעיף 52 לחוק המעצרים, קרי חלופה "זמן ניכר".

אלא שזו לא הפרשנות שיש ליתן לסעיף זה, ויש לפרשו על פי לשונו הברורה והפשוטה, לפיה, העורר רשאי לפנות לבית המשפט בבקשה לעיון חוזר רק "אם נתגלו עובדות חדשות, נשתנו נסיבות או עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה".

יוצא אפוא, כי חלופה ה"זמן הניכר" מתייחס לזמן "שעבר" ואינו כולל בחובו את הזמן ש"עתידי לחלופה". אשר על כן, אין לקבל את פרשנותו זו של בא כוח העורר לאמור בסעיף 52 לחוק המעצרים.

במקרה דנן, לא מצאתי כי יש בארבעת החודשים שחלפו מיום מתן ההחלטה במעצר העורר, כדי להוות "זמן ניכר" המצדיק עיון בה מחדש...

9. שנית, גם בחינת הבקשה לגופה (בהנחה שהיה מקום להידרש לכך) מובילה לאותה תוצאה. הסרת איזוק אלקטרוני טעונה ראייה בדבר הפחתת הסיכון (בש"פ 966/16 **זידאן נ' מ"י**, 28.2.16) וכזו לא הובאה. מדובר במבקש שמיוחסים לו **שלושה** אירועים של גניבת כלי רכב, מעשים המלמדים על מסוכנות גבוהה לשלום הציבור ורכושו, המתחזקת נוכח קיומו של עבר פלילי. לא בכדי אפוא עתרה המאשימה בתחילה למעצרו עד תום ההליכים מאחורי סורג ובריה, ולא בנקל החליט בית המשפט להסתפק במעצרו בפיקוח אלקטרוני, שהוא האמצעי **המינימלי** שיש בו כדי ליתן מענה למטרות המעצר בעניינו של המבקש.

10. יתירה מכך, כפי שנפסק לא אחת, הסרת איזוק מחייבת אמון, עמידה בתנאים לתקופה לא קצרה וברגיל מבוצעת היא בזירות (עמ"ת 51195-02-21 (מחוזי חיפה) **אברמוב נ' מ"י** (8.3.21) פס' 18). כידוע, ראוי לנ ג דרגתיות בשינוי תנאים ומתן אפשרות ליציאה לעבודה ובית המשפט העליון הגדיר מעבר כמו זה המבוקש כאן - מ'פתיחת חלון' ל'שבירת קיר' - ר' בש"פ 9992/17 **מ"י נ' קואן** (18.1.18) שם חזר כב' השופט ג' קרא והבהיר כי מעמדו המשפטי של המפוקח הוא כעצור עד תום ההליכים, ולא כמי ששוחרר לחלופת מעצר בתנאים מגבילים, ולכן על דרך הכלל אין מקום לאפשר יציאה לעבודה של עצור בפיקוח אלקטרוני. בעניינו של המבקש, התקופה שחלפה מאז הועבר המבקש לאיזוק אלקטרוני, רחוקה מלהוות פרק זמן משמעותי שיכול לסייע ליתן אמון במבקש, בהתחשב בעוצמת המסוכנות ובעברו הפלילי והתנהלותו במסגרת התיק הנוסף המתנהל נגדו (ת"פ 42132-12-20) כמפורט בבקשת המעצר.

בשולי הדברים אציין כי הנאשם 2, שמיוחסים לו שני אישומים של גניבות רכב (להבדיל מהמבקש המואשם בשלושה) והוא נעדר עבר פלילי, נתון אף הוא בתנאי מעצר באיזוק.

11. טרם סיום, אתייחס לשטף הבקשות שנוהג המבקש להגיש בתדירות של מספר פעמים בשבוע (בחלק מהמקרים בעצמו ולא באמצעות בא כוחו, וברגע האחרון) לפתיחת 'חלונות'. בקשות אלה, שבית המשפט נ ג דרך כלל להיעתר להן, יוצרות בהצטברותן מציאות שבה בפועל המבקש מצוי מחוץ למקום מעצרו בפקא"ל למשך שעות ארוכות, ובאופן יומיומי. בהמשך להתייחסויות קודמות של כב' השופט הלר להתנהלות זו של המבקש, מובהר למבקש כי יש לצמצם את הבקשות לפתיחת 'חלונות' למינימום ההכרחי - הן מבחינת כמות היציאות והן מבחינת מספר השעות בכל חלון, גם כשמדובר בטעמים רפואיים.

עמוד 3

סוף דבר, הבקשה לעיון חוזר נדחית.

ניתנה היום, ט' אדר תשפ"ג, 02 מרץ 2023, בהעדר הצדדים.